Ч. 218. Пятниця 28 вересня (11 жовтня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злеженєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Австрийский мировий проект. — Ческий голос про ситуацию. — Панамериканьский конґрес. — Середно-американьский канал. — Анґлійскі часописи про війну в полудневій Африці).

Wiener Tagblatt доносить, що проект австрийскої мировоі тарифи вже готовий і лежить в міністерстві торговлі. Обіймає він два томи обєму 600 сторін. Та часопись впевняє, що проект австрийский не уступає цілком що-до висоти охоронного мита проектови німецкому і коли би був появив ся в часописях перед оголошенєм німецкого проекту, викликав би таку саму, а може ще більшу сензацию, як тамтой. Тепер виготовлюють виконавчий закон до того проекту, що буде скінчене з кінцем сего місяця.

Обговорюючи державний буджет на рік 1901, що прийде на дневний порядок першого засіданя палати послів, пишуть молодоческі Narodni Listy між иншими таке:

Ми все були занедбані у всіх наших потребах культурних і економічних в порівнаню з другими народами, іменно з Поляками і Німцями, тож жадаємо і мусимо домагати ся, щоби нас трактовано на рівні з другими. Правительство увіряє, що поступає обективно і старає ся о рівноправність всіх, а між тим всякі уступства, дані Чехам, уважають ся милостинею. Ми не так розуміємо рівність. Нікто чей-же не чув, щоби котрий з послів або політиків ческих виступав против культурних або економічних жадань німецких, чи би они відносили ся до шкіл, чи до зелізниць. З цілого серця желаємо їм всего, але жадаємо, щоби ті користи і нам припали в участи. Не стерпимо того і не згодимо ся, щоби Німці рішали о рівности, посідаючи самі plus, а надто, щоби диктували правительству, що нам може дати а що ні, та ще страшили опозициєю і обструкциєю.

З початком третого року бурско-анґлійскої війни, котрої кінця годі передвидіти, зачинає в Анґлиї упадати дух а змагатись невдоволенє. Лондоньскі дневники так пишуть о внутрішній ситуациї краю: „Мимо всіх упевнень правительства, росте невдоволенє з причини, що війна так тягне ся. Правительство з кождим днем тратить довірє своїх прихильників. Публика не вдоволяє ся більше упевнюванем правительства, що війна так як би уже покінчена, та що тільки ще жменю ворохобників треба утихомирити. Терпеливість люду вичерпала ся, і треба би тому конечно зарадити. Кабінет Сельсберого так прихильники як і суперники остро критикують. Орґани консервативної і лїберальної партиї виказують невдоволенє з теперішного ходу справи. Положенє дуже поважне“.

Дня 21 с. м. розпічне ся в Мехіку т. зв. все-американьский конґрес, на котрий пришлють своїх відпоручників всі американьскі републики з виїмкою Гондураса і Сан Домінґа. Наради в дни відкритя і замкненя конґресу будуть явні. Президент Сполучених Держав північної Америки, Русевельт, поручив своїм відпоручникам, аби на конґресі під ніяким услівєм не підносили т. зв. засади Монру, що „Америка лиш для Американців“, а обмежили проґраму нарад виключно до справ дотикаючих представлених на конґресі републик. Між иншими буде там обговорювана справа будови зелізничої і телеґрафічної сіти, котра має на цїли тіснїйше сполученє полудневої Америки з північною і справа заключеня ріжних торговельних договорів.

В справі перекопу середно-американьского уступила Анґлия перед Сполученими Державами. Льондоньский Daily Chronicle доносить з Вашинґтону, що правительства анґлійске і американьске вже заключили договор в тій справі. Плавба на каналі має бути під одними услівями вільна для всіх держав, але канал має бути невтральний лише в часі мира, бо лиш сама Америка має запоручувати невтральність, а в часах воєнних робити всякі до оборони потрібні кроки. Президент Русевельт постарає ся, аби сенат чим скорше затвердив той договор.

Новинки.

Львів дня 10-го жовтня 1901.

— **Ювилей філії „Просьвіти“ в Тернополи.** Звідтам пишуть до „Діла“: Сего року припадає 25-лїтний ювилей істнованя філії „Просьвіти“

---

9)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клем. Юноши.)

(Дальше.)

Писане не забрало богато часу, а коли вже було скінчене, добув Янкель з кишені величезний шкіряний пулярес, що давав ся розтягати мов гармонійка, і викинув з него на стіл пачку затовщених банкнотів. Операция була скінчена; Янкель і єго спільники вийшли з комнати, а пані Малка, немов трохи засоромлена, приговорюючи все о приязни, прихильности і своїм добрім серци, приймила досить щедре барішівне у винагороду за те, що поборола твердість Янкля.

Молодий чоловік вийшов на місто, а за хвилю на тій самій канапі, при тім самім столі, оперовано вже другого посесора, якогось сивовусого, що видко мав дуже напрасну вдачу, бо вимахував заєдно руками, страшно кляв, а на ніжні погляди хорошої женщини цілком не звертав уваги.

В хвили розъяреня посунув навіть свою простакуватість до тої степени, що сказав до хорошої купчихи ті слова:

— Не завертайте-но Малка очима, бо то на сто чортів не здасть ся. Я видів вже красніші, коли ще вас на сьвіті не було.

Не богато шляхтичеви та горячка і напрасність помогла; зоперовано єго рівно скоро і зручно, як лагідного молодця, а при відбираню порукавичного Малка зробила до него такі солодкі очи, які лиш може кіт зробити до миши, коли єї здалека побачить. Не було бесіди о чувствах приязни і пожертвованю, а натомість вів ся завзятий торг, при котрім не добирано вічливих слів.

Впрочім то всьо одно, коли суть ріжні методи полагодженя інтересів, а всї у вислїді однакі.

Деликатного — треба оперувати деликатно, безвзглядного — безвзглядно і остро.

День був знаменитий, інтереси ішли прегарно, великаньский пулярес Янкля наповнював ся довжними письмами, грубів, пучнявів, пух, і можна було без пересади сказати, що містив в собі майже цілу охрестність Чорного болота.

По посесорі напраснім прийшов спокійний, по спокійнім плачливий і нарікаючий на злі часи, по тамтім байдужний, що виглядав, немов би єму вже давно житє обридло.

Були і економи, котрим треба було позичати на рахунок платні, — були ріжні люди, і всї виходили зоперовані вправно, зручно, скоро, з непохитною певністю руки і спокоєм артиста, працюючого сьвідомо і напевно.

Часть гроший, одержаних при купнї або позичці, лишала ся в склепі пані Малки, в тім первороднім склепі чорноболотскім, в котрім можна було дістати всього, чого лиш душа забажає, від вина до нафти, від чаю аж до смаровила.

Звістна то в Чорнім болоті засада, що гріш повинен скоро і через дуже богато рук переплввати, бо до кождої прилипне якась дрібка, а з тих дрібок мають люди житє.

Очевидно, що понятє о дрібці дуже взглядне. Що єсть дрібкою для Янкля Баса, може видавати ся для рогачкового арендаря маєтком, а дрібка, яку в ярмарочнім дни зарабляє пані Малка, варт значно більше, як цілорічний дохід фільософа Енґельмана.

В другій комнаті було о много гамірнїйше, особливо в полудне і по полудни, коли ярмарочний рух доходив до найвисшої точки. Там між дрібною шляхтою, повною бундючности і житя, увихали ся окремі оператори, сільскі корові, капіталїсти вправді не так заможні, як Янкель Бас, але своєю дорогою дуже порядні і статочні люди; они причиняли ся як могли до оживленя торговельних відносин Чорного болота і охрестности, а кождий з них для більшого купця варт був тілько, кілько найліпше інформацийне бюро.

Чого не знав наприклад такий Юкель з Затраченця, Хаскель з Вільшанки, Мендель з Вербівки? Они знали, коли у котрого господаря курка яйце знесла, кілько котра корова молока дає, кілько мотків пряжи, вінців цебулї, сушених грибів, чеснику висить на поді. Не було для них нічого укритого, ніяких тайн. Їм було звістно, який при котрій стайни єсть замок, яку вдачу має кождий пес на подвіри, знали найточнійше всякі польові і лїсні доріжки, стежки між збіжем, доли в полях, сухі рови, словом ціле село найточнїйше.

О кождім селянинї могли дати найподрібнійші поясненя: чи робітний, чи лїнивий, тверезий чи пяниця, чи має жінку добру чи

в Терноноли. Заснована она головно заходами Ол. Барвіньского. дра Вол. Лучаковского і Льва Шеховича. Ювілей той постановив Виділ філії обійти сьвяточно; в тій цїли буде скликане до Тернополя в половині падолиста велике віче господарске, а вечером того дня відбуде ся людовий концерт з відповідним викладом. — В цїли переведеня згаданого пляну і розвинення аґітациї, щоби ювілей випав як найсьвітлїйше, скликув виділ „Просьвіти“ на день 23 жовтня с. р. о год. 2 пополудни до комнат Бесїди з'їзд делегатів всїх читалень „Просьвіти“ в повітї.

— Руский театр під зарядом товариства „Руска Бесїда“ в своїй гостинї в Перемишли дасть в найблизшім часї слїдуючі вистави: в четвер дня 10-го жовтня „Шалавило“, шутка в 3 актах Глиньского; в суботу дня 12-го жовтня „Ямарі“, оперета в 3 актах Веста в переводї Є. Калитовского, музика Целлера; в недїлю дня 13-го жовтня „Запорожець за Дунаєм“, опера в 3 актах Артимовского і „Вечерницї“ дїло музичне в 1 відслонї Ніщиньского; ві второк дня 15-го жовтня „Скапаний сьвіт“, штука в 4 актах Вол. Оркана: в четвер дня 17 жовтня „Перехитрили“, комедия в 3 відслонах Кропивницкого: в суботу дня 19-го жовтня „Барон циганьский“, оперета в 3 актах Йокая, в переводї дра Євг. Олесницкого, музика Стравса; в недїлю дня 20-го жовтня „Сватанє на Гончарівцї“, оперета в 3 актах Гр. Квітки і „Улиця“, твір музичний Ф. Колесси; ві второк дня 22-го жовтня „Пташник з Тироля“, оперета в 3 актах Веста і Генцля. музика Целера; в четвер дня 24-го жовтня „Соколики“, комедия в 4 актах Григория Григориєвича; в суботу дня 26-го жовтня „Жидівка вихрестка“, народна драма в 5 дїях Манька; ві второк дня 29-го жовтня „Дон-Цезар“, оперета в 3 актах Делїнґера; в четвер дня 31-го жовтня „Невольник“, образ народний на тлї історичнім Кропивницкого.

— Движима азбука, — або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкциєю та з приладом до уставленя букв. Цїна знижена виносить 8 корон; для книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцелярії Товариства „Просьвіта“ і в книгарни Ставропіґійский (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука“ повинна находитись безусловно в кождій народній школї.

— З ґімнаст. товариства „Сокіл“ у Львові пишуть нам: Ферії в „Соколї“ скінчили ся. Вправи членів розпочинають ся дня 1-го жовтня в днях як давнїйше, т. є. ві вторник, четвер і суботу від 7—8 год. вечером. Наука боробництва відбуває ся в тих самих днях, що вправи, від год. ½7—7. О год. 8-ій відбувають ся вправи довільні. Вправи учеників розпочали ся вже дня 15-го вересня, записувати ся ще можна до дня 15-го жовтня. Вписи так членів як і учеників відбувають ся щоденно від години 7—8 вечером в „Соколї“ ул. Підвале ч. 7.

— Пропала без вісти служниця Анна Ваґнерівна. Она єсть середного росту, сильної будови тїла, білява з сивими очима; в долїшній вилици має зпереду один зуб менший.

— Повісив ся. Недавно тому доносили ми, що в Рожнїтові по довгій і завзятій борбі жандарм арештував якогось злодія, котрий нїяк не хотів сказати, як називає ся. Був здогад, що то якийсь межинародний анархіст. Тепер же доносять зі Станиславова, що той злодїй називав ся Ромась і повісив ся в тамошнім шпитали. Ромась був вже кілька разів караний за крадїж, а при послїднім арештованю жандарм его пострілив і ранив баґнетом. Єго відставлено до шпиталю в Станїславові, де він в суботу рано, коли хорі вийшли на прохід до города, повісив ся на кратах вікна, зробивши собі шнурок з бандажів.

— Носив вовк, понесли й вовка або крав Будкевич, обікрали й Будкевича. Будкевич, що велавив ся своєю крадежию в банку Йонаша, знаючи, що не борзо дістане ся знов на волю, поручив свому правному заступникови продати всї свої річи. Отже підчас тої продажи его обікрали, а его заступник правний адв. др. Морачевский доніс о тім полїциї.

— Помер о. Емилїян Петрушевич, парох в Буску. дня 9-го с. м. в 71-ім роцї житя а 47-ім сьвященьства.

Відозва.

Завдяки довголїтним і витревалим заходам людий доброї волї внесло правительство в біжучім роцї до Ради державної предложенє закона о обезпеченю пенсий приватним урядникам. Коли справедливість і слушність вже достаточно ту справу підпирають, і коли палата послів ще перед 12 лїтами через свою енунциляцию а тепер само правительство через внесенє проєкту узнали конечність введеня в житє сего обезпеченя, то здавалоби ся, що проєкт той вже небавом стане ся законом, і що тисячі приватних урядників і тисячі їх родин дістануть се так довго ожидане запевненє істнованя. — Стало ся однак инакше. На жаль найшли ся одиницї, а навіть цїлі корпорациї, котрі розвели сильну аґітацию против сего проєкту закона. Аґітация та ведена систематично і використовуюча зручно кожду подробицю і кожду нагоду, — грозить проволокою, а навіть знївеченем цїлої тої справи.

В хвили, коли небавом збирає ся рада державна і має рішити остаточно о дальшій судьбі правительственного проєкту, не можуть стояти і рівнодушно і осторонь тї, о котрих долю безпосередно веде ся борба, — в тій хвилї не вільно нам бути обоятними зрітелями сеї борби, яку веде гурток відважнїйших, сьвідомий свого обовязку, за справу нашу і наших родин.

В тій рішаючій хвилї повинні ми всї як один муж станути в ряди борців, аби у власній обороні і обороні наших родин запевнити слушній справі побіду.

В тій цїли запрошуємо Поважних Товаришів, урядників приватних всїх катеґорий на віче, яке відбуде ся у Львові в великій салї ратушевій дня 20 жовтня 1901 о годинї 10 перед полуднем.

Віче се має бути поважною манїфестациєю для приспішеня обовязкового обезпеченя пенсий урядникам приватним і для висказаня бажань що до засадничих змін, які належить предприняти в проєктї, щоби цїль закона була осягнена.

О годинї 9 відбуде ся богослуженє в лат. катедральнім костелї і в церкві Успенія Пресьв. Діви.

Проґрама віча єсть слїдуюча:

1. Відкритє нарад.
2. Вибір президиї віча.
3. О конечности як найскорійшого введеня в житє обовязкового обезпеченя пенсий приватним урядникам — реф. Др. Александер Малачиньский.
4. О проєктї правительственнім закона пенсийного для приватних урядників — реф. Станислав Баль.

Вступ до салї нарад буде дозволений лиш за оказанєм карти участи, по котру можна зголосити ся до бюра вічевого комітету при

злу, чи боїть ся єї чи нї. Знали, що варті его дїти і чи люблять курити папіроси і коштувати солодкої горівки, чи часом не дадуть ся намовити при помочи тих средств.

Від тих інфірматорів можна було дізнати ся з цїлою точностию, чи в якім фільварку має карбівник холєви чобіт дуже широкі, чи звичайні; де складають ся на ніч ключі від шпихлїра, котрий фірман особливо любує ся в торговли вівсом, котрий пастух не боронить знакомому жидикови війти до обори і заглядати до жолобів, котрий вівчар знає ся на річи і уміє вибирати браки, як годить ся.

Они знають найточнїйше, коли на фільварку сплять фірмани в хатах, а коли в стайни, коли сплять твердо, коли легко, а коли дуже сильно. Знають, кілько хто на селї має гроший, кілько ему бракує, чи недостача дуже доскулює, чи можна єї видержати і до якого часу.

Коли би їх хто пробудив з глубокого сну, можуть сказати не зупиняючись, кілько хто має стіжків сїна і кіп соломи, чи має чим перегодувати конї і худобу до весни, чи може мусить їх в осени продати.

Є такий поганий інвентар, на котрий шануючий себе купець не повинен глядїти, а коли случайно погляне і побачить, то повинен сплюнути. І сїльский жид спльовує, але своєю дорогою числить штуки і оцїнює їх. Він знає добре, кілько варте порося, кілько худий підсвинок, а кілько викормлений пацюк.

То обридливе товариство, але в інтересї корпстне, а часто лучає ся, що шануючий себе капіталїст позичає хлопови гроші на таку неприличну гіпотеку.

Хлоп присягає ся, що як лиш продасть безроги, зараз віддасть довг.

Погана гіпотека, але що робити? Отже пильнує хлопа на ярмарку, щоби не стратив гроші, заки вспіє ему віддати.

Саме і Васонжек представляв Хасклеви і Юклеви, що в двох словах порозуміли ся, таку саму гіпотеку. Капіталїсти сплювували, говорили, що від такої достойної особи, як пан Васонжек, не потребують запевненя, що їм вистане звичайний скрипт довжний, але рівночасно значучо переморгнули ся. Юкель був спокійний, бо знав, що від того дня хлїв Васонжека буде стояти під строгим надзором і що нїяка зміна в поганім складї его мешканців не укриє ся перед зорким оком Хаскля.

Не дуже то мило дивити ся на такі сотворіня і опирати на них певність капіталу, але коли инакше не можна, то лїпше взяти ще два процент місячно висше за неприемність, нїж не робити цїлком інтересу, або опирати его на хороших очах Васонжка, або що на одно виходить, на воздусї.

Великий і тяжкий був торг Юкля з вусатим і трохи вже підхмеленим шляхтичем. Васонжек ганьбив своїх добродиїв розбійниками, шибеничниками, желав їм, щоби погнили в арештї, або в ще якім гіршім криміналї. Згоду прибивав їм на долонях твердою, мозолистою рукою, тяжкою як з олова, сильною як зі стали.

Юкель виривав долоню.

— Е, не бийте так! Можете міркувати, що то болить...

— Дурний ти і звичаю не знаєш, добра згода — добре прикує. Робимо згоду, чи нї?

— Ну, вже, вже!

— А то давай руку.

— На що?

— Без викрутів. Має бути згода, нехай раз буде згода і конець.

Вхопив руку Юкля і ударив в неї своєю долонею так сильно, що аж жид відскочив.

— Нехай но пан Васонжек не робить дурниць, до чого то подібне є? Лїпше сїдайте при столї і пишіть реверс. Чи ви письменні?

— Чи я письменний? А щож собі гадаєш? Я на параґрафах і справах зуби з'їв і не мав би бути письменний? Рука від роботи трохи отяжіла, але письма она не боїть ся.

Так само, як в головнім сальонї крейда уступила поле чорнилови, Валентий засїв при столику, відсунув фляшки, склянки і почав писати. Тяжко ему то ішло, в комнатї понуро і душно. Коли нахилив ся над столом — а що був високий хлоп, то мусів дуже зігнути ся — виступили ему на чолї і на скранях жили як батоги, лице набрало буракової краски, з чола падали каплї поту на папір мов зерна гороху.

— Вам, пане Валентий трохи тяжко є — замітив Юкель.

— Горячо!

— Ну, зі скриптом не можна ждати до зими!

— Поволеньки напишу.

— Я вам щось скажу, пане Валентий, на що ви маєте зривати ся і мучити, тут прийде один жидак. Він дуже легкий до пера, в одній хвили напише і не дорого возьме. Порядний хлопець, дасте ему щось за труд, трошки не богато і буде вдоволений.

— Ого! ще буду жидикови кишенї напихати! Досить мене вже коштуєте.

ул. Гетманьскій ч. 13 І. поверх що дня межи годиною 5 а 6 по полудни. Просимо умильно зголошувати ся як найвчаснійше і подавати докладну адресу, та службовий характер.

Товариші замісцеві зволять найдальше до 15 жовтня, а місцеві найдальше до 18 жовтня доконати своїх зголошень і зложити 1 корону титулом звороту коштів друку, порторий і т. д.

По вічу відбудуть ся товарискі сходини. Комітет постарав ся для участників віча о услівпу 25% знижку ціни вступу на вечірне представлене 20 с. м. в мійскім театрі на всі місця. Хто з вічевиків схоче користати з сеї знижки, має найпізнійше до дня 12 жовтня замовити білєт у комітету вічевого, та означити докладно рід місця. Пізнійші зголошеня не будуть управняли до знижки.

Комітет починив також стараня о знижку ціи їзди зелізницею, — не маючи однак до тепер відповіди на своє подане, повідомить комітет П. Т. вічевиків о результатї заходів через часописи.

Львів, дня 6 жовтня 1901.

Голова комітету:

др. *Александер Малачиньский*, начальник відділу гіп. Банку кр.

Заступники:

Наркиз Ульмер, секретар Союза, стов. зар. і госп. і директор Спілки кред. будівничих.

Фелікс Герасиньский, урядник Маґістрату.

Секретарі:

Зиґмонт Позианьский. директор Банку парцел.

Осип Прибилович бухальтер Тов. маґаз. нафт.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“** прибуло в місяци вересни с. р. 9959 важних поліс на суму 9,470.875 кор. обезпеченої вартости з премією 86.978 кор. 80 сотиків.

Разом від початку року до кінця вересня с. р. видано 76.749 важних поліс на суму 77,059.785 кор. з премією 692.197 кор. 22 сот.; попереднего року за той сам час було 66.022 важних поліс на суму 67,411.741 кор. з премією 589.970 кор. 20 сот.; то есть сего року о 10.727 поліс і 102.227 корон 02 сот. премії більше.

Шкід в вересни прибуло 113 разом від початку року по конець вересня було 712 шкід, з котрих 697 вже виплачено, 2 шкоди находять ся в ліквідациї а виплату 13 відшкодовань (в сумі 6956 кор. 95 сот.), на разї з причин правних вздержано.

Сума всїх тих шкід разом з коштами ліквідациї виносить brutto 381 575 кор. 09 сот. а по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 183.789 кор. 32 сот.

Попередного року за той сам час було 675 шкід на суму 352.291 кор. 56 сот. (на власний рахунок 172.429 кор. 78 сот.) отже сего року було о 37 шкід і 29.183 кор. 53 сот. відшкодовань більше.

При відновленю поліс по конець вересня с. р. зараховано членам титулом 8% звороту, квоту 42.966 кор. 95 сот.

Фонд резервовий з кінцем вересня с. р. виносить 358.729 кор. 08 сот.

— **Рахунок товариства взаїмного кредиту „Дністер“** у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць вересень 1901.

I. Стан довжний:

		Кор. с.
2. Уділи членів		79.863 98
3. Фонд резервовий . . .		8.395 72
4. Специяльна резерва страт .		1.110 13
5. Вкладки щадничі:	Кор. с.	
а) стан на початку вересня 1901 .	885.001 03	
б) вложило в вересни 79 сторін	18.861 79	
разом .	903.862 82	
в) виняло в вересни 60 сторін . .	17.159 15	
Позістає з кінцем вересня . .		886.703 67
6. Сальдо процентів (побраних) .		34.062 87
7. Непідннята дивіденда за р. 1897, 1898 1899 і 1900 . . .		3.837 47
8. Кошти спору		435 48
9. З рахунку ріжних сторін .		480 56
10. Резерва на оплачене податку за р. 1900		600 —
11. Рахунок біжучий з Товариством вз. об. „Дністер“ . . .		— —
Сума		1.015.489 88

II. Стан чинний:

		Кор. с.
1. Позички уділені на скрипти і векслї:	Кор. с.	
2. а) стан на початку місяця вереня .	836.095·84	
б) уділено в вересни позичок на суму	21.700·—	
разом .	857.795·84	
в) сплачено в вер. р. 1901	14.691·47	
Стан з кінцем вересня . .		843.104 37
3. Готівка в касї з днем 30 вер.		673 54
4. Цінні папери фонду резервового		8.587 —
5. „ „ инші . . .		89.117 —
6. В щадници почтовій (обор. чек.)		5.713 68
7. В инших товариствах і банках		59.109 29
8. Рахунок біжучий з Тов. вз. об. „Дністер“.		— —
9. Сальдо коштів адміністрациї .		9.185 —
Сума		1,015.489 88

Членів прибуло 19, з — уділами, убуло 6, остає з кінцем вересня 1901, всїх членів 1.981 з 2060 деклярованими уділами в сумі 103.000 К. — сот.

Курс львівский.

Дня 9-ого жовтня 1901.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	530 —	540 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350 —	358·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	522·—	532·—
Акциї гарбарні Ряпів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	420 —
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	89·30	90·—
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—·—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%	97·10	97·80
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	93·30	94·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	93·50	94·20
„ „ 4% льос. в 56 літ.	90·70	91·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·—	96·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·—	101·70
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%	98·30	99·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·30	93·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·30	88·
IV. Льоси.		
Міста Кракова	75·—	80·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	46·25	47·25
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	23·75	24·75
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	23·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	55·—	—·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	15·75	16·75
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·—	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 10 жовтня. Цїсар іменував ґрафа Андрія Потоцкого маршалком краєвим для Галичини, а митрополита ґр. Андрія Шептицкого заступником маршалка. Завтрішна Wiener Ztg. має оголосити ті іменованя.

Відень 10 жовтня. Президент угорского кабінету Сель був у Цїсаря на авдиенциї і складав справоздане о виборах на Угорщинї. По конференциї з др. Кербером від'їхав Сель до Будапешту.

Льондон 10 жовтня. Кіченер доносить з Преторпї: Часть анґлійского войска звела борбу з Бурами над рікою Беван. Бурами доводив сам Бота. Борба не була рішена.

— Але уважайте-но, пане Валентий, на то, що вас писане довго забавить, а ми не маємо часу. Нинї ярмарок, нинї година більше варта, як звичайні три дни. Я пішлю по жидика.

— Чекай, чекай — відповів Васонжек і здоймив перед усїм з шиї червоний шалик вовняний, який мимо горяча мав на собі, відтак скинув сурдут, камізольку, закотив рукави від сорочки по лікти і так розодїтий, хоч в комнаті було кілька женщин, засїв до писаня.

— Ну, тепер — сказав — піде вже, як по маслї, побачиш.

Але не іпло як по маслї.

Мокра рука прилипала до паперу, мухи обсїдаючі лисину, спиняли мислене, перо виховзувало ся з руки.

Великими буквами виписав шляхтич: „Я низше підписаний власноручно, Валентий Васонжек...“ Знов умочив перо в каламари, але умочив занадто і величезна капля чорнила розлила ся по папери.

— Ну, що тепер буде? — спитав Юкель.

— Уф! страшенна спека; сиджу як в печи, тяжко! Нехай буде, що хоче, посилай скоро по того жидика.

Хаскель побіг і привів з собою майстра від пера.

Був то жидик блідий, як крейда, марний, в кафтанї трохи коротшім як того вимагає чорноболотска мода, з запалими очима, грудьми плоскими як дошка, сухотник.

— То ти, жидику, такий механїк від пера? — спитав Васонжек.

— Я. Що має бути?

— Напишеш скрипт, а я підпишу.

— А що має бути?

— Скрипт, кажу тобі. Чи ти глухий?

— Чую, але хочу знати, що має бути?

— Він питає, що за то дістане — замітив Юкель.

— А щож ти хочеш?

— Рубля.

— А щоби ти скапав, цигане! Рубля за дурний скрипт.

— Що я винен, що ви хочете написати дурний скрипт?

— Хочу, бо беру гроші.

— Я також хочу брати гроші.

— Пане Валентий, не баламутьте — просив Юкель — то є ярмарок, маємо ще богато інтересів зробити.

По короткім торзї, жидик, як чоловік мягкий, дав ся пересьвідчити, що за написане скрипту жадає трохи за дорого і вдоволив ся двайцятаком, котрого єму Валентий зараз по написаню вручив. Відтак підписав скрипт, згорнув гроші до кишенї і спокійний, що буде мати з чим розпочати з сусїдом танець, пішов па місто, аби полагодити орудки.

Коли Васонжек робив фінансову умову „під Лебедем“, сусїд єго і противник, зробив то само „під Когутом“. Так отже були оба приготовлені до некровавої борби перед судом.

Додавало їм то відвагу і веселости. Мали бундючні лиця, шапки перекривлені, хід вправдї непевний, але незвичайно сьміливий. Люди уступали їм з дороги.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Иосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цїнах.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон. транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне почате *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччіого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Гвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)